

Deze pagina is overgezet naar een nieuw softwaresysteem en kan in de laatste versie tijdelijk worden bekeken en verder worden bewerkt op:

<https://christipedia.miraheze.org/wiki/Syri%C3%AB>

Syrië (afgeleid van Assyrië), officieel *Arabische Republiek Syrië*, telt 22 miljoen inwoners (2011). De hoofdstad is [Damascus](#). De officiële taal is Arabisch.

De kaart kan met de muisaanwijzer verschoven worden.

Aleppo is de grootste stad van het land. Daarna volgen, in grootte, de hoofdstad Damascus, Homs, Latakia en Hama. In 2003 woonde de ene helft van de bevolking in steden, de andere helft op het platteland. In 2005 was bijna een kwart van de bewoners analfabeet.

Syrië is bestuurlijk verdeeld in 14 **gouvernementen** die samen weer zijn onderverdeeld in 60 districten. Het gouvernement Aleppo is het dichtstbevolkte van Syrië. Daar ligt de stad Aleppo, met ruim 2,1 miljoen inwoners (stand 2004) de volkrijkste stad van Syrië.

Er zijn vijf verschillende **ethnisch-godsdienstige groepen**: Soennitische Arabische Moslims (ca. 60% in 2012^[8]), sjiitische Alevieten, Christenen, Koerden en Druzen. In het jaar 2007 was overgrote meerderheid van de bevolking **moslim** (87%): 80% van de mensen waren soennieten en 7% procent alevieten. Christenen maakten 9% van de bevolking uit, Druzen 2%.

De **staatsvorm** is een republiek.

De sjiitische richting der alevieten heeft (anno 2010) de meeste **machtsposities**, inclusief het presidentschap. De president is (anno 2010) Bashar al-Assad, die sinds 2000 aan de macht is. De regerende partij is de Baath-partij (anno 2010). Het Syrische regime is een van de meest repressieve regimes in het Midden-Oosten (anno 2010). De Syrische justitie wordt door vrienden van Assad beheerst. Christenen bekleden belangrijke posities in het kabinet, de inlichtingendienst en de centrale bank; de minister van defensie is christen (anno 2011)^[3].

Volgens de grondwet moet de president een moslim zijn. Overigens zijn godsdienst en staat gescheiden: de staat begunstigt niet een of andere godsdienst en de Islam is - anders dan in andere Arabische staten - geen staatsgodsdienst. De regering houdt terwille van de stabiliteit in het land christenen en andere religieuze minderheden wel in de gaten (2010).

Syrië heeft (anno 2012) het grootste arsenaal aan chemische **wapens** ter wereld.

Christenen

Van de bevolking behoort ongeveer 9%, zo'n 1,9 miljoen^[2] (jaar 2011), tot een van de **christelijke** kerkgenootschappen (Grieks-katholiek, Grieks-orthodox, Syrisch-katholiek, Syrisch-orthodox, Armeens-katholiek, Armeens-orthodox, maronieten en protestanten). Kerken genieten bescherming van de staat en christenen mogen volgens de staat openlijk voor hun geloof uitkomen. Christenen bekleden belangrijke posities in het kabinet, de inlichtingendienst en de centrale bank; de minister van defensie is christen (anno 2011)^[4].

Christenen die eerder moslim waren ervaren echter vaak verdrukking van de kant familie en vrienden. Syrië stond in 2011 op plaats 38 in de ranglijst Christenvervolgung van de organisatie Open Doors, in 2010 op plaats 41.

Vanaf de eerste eeuw n.C. wonen er al gelovigen in Syrië. Saulus, de latere apostel Paulus, ging naar Damascus om daar christenen op te pakken, maar kwam op weg naar Damascus door een ontmoeting met de Heer Jezus tot bekering. De Syrische kerkgebouwen behoren tot de oudste ter wereld.

Na de val van de Iraakse dictator Saddam Hoessein in 2003 nam de druk op christenen in buurland Irak toe. Tienduizenden christenen weken uit naar Syrië. Zij hebben een gunstige invloed op de kerk in Syrië. "Duizenden Iraakse vluchtelingen hebben zich in ons land gevestigd, in het bijzonder in de omgeving van Damascus. Dagelijks komen er nog honderden vluchtelingen bij. Deze christenen, die goed zijn opgeleid en die overtuigd en praktiserend zijn, vinden troost en hoop in het geloof. Zij brengen nieuw leven in onze parochies en zij versterken het christelijke geloof in Syrië."^[4]

Joden

Er is een kleine joodse gemeenschap (ca. 100 leden in 2001)^[7]. Syrië telt nog slechts één synagoge die dienst doet; deze synagoge bevindt zich in Damascus en wordt door een handjevol mensen bezocht^[5]. De joodse gemeenschap geniet bescherming van de overheid (anno 2010).

Ooit was er in Syrië een grote joodse gemeenschap. Voor de stichting van de staat Israël in 1948 leefden er zo'n 30.000 joden. Maar als gevolg van bedreiging en achterstelling verlieten de meeste joden het land, de meesten richting Amerika. Op het identiteitsbewijs van een jood stond 'mossawi' ('Mozesvolger'). Joden werden geweerd uit sommige bedrijfstakken. Ze moesten toestemming aan de overheid vragen om te kunnen reizen binnen en buiten Syrië. In de jaren vijftig had een jood een visum nodig om Damascus te verlaten^[6]. Vanaf 1976 worden de restricties gaandeweg opgeheven. In 1992 verdwijnt de laatste restrictie, het verbod op reizen naar Israël. Meer joden verlaten Syrië; een deel van hen voegt zich bij familie die eerder was vertrokken en van wie velen financieel geslaagd waren. In 2000 verlaat de laatste joodse rabbi het land. Anno 2010 wonen er bijna 75.000 Syrische joden in New York en zijn er kleinere gemeenschappen in Mexico en Brazilië.

Buitenlandse betrekkingen

Syrië leeft op gespannen voet met buurland [Israël](#). Het wil persé de door Israël bezette Golanhoogvlakte terugkrijgen. Voor Israël is de hoogvlakte echter van groot militair belang.

Syrië heeft grote politieke en militaire invloed in buurland [Libanon](#). De beweging Hezbollah in Libanon zijn sjiitische bondgenoten van Assad.

Syrië ondersteunt terroristische organisaties als [Hamas](#) en Hezbollah, zoekt massavernietigingswapens te verkrijgen en ondermijnt internationale inspanningen ten behoeve van de stabilisatie en wederopbouw van Irak. De [Verenigde Staten](#) hebben Syrië economische en diplomatieke sancties opgelegd.

[Turkije](#) is de grootste handelspartner van Syrië (anno 2011).

[Rusland](#) en Syrië zijn innige bondgenoten sinds begin jaren '70, toen Hafez al-Assad aan de macht was gekomen. De Sovjet-Unie stichtte in 1971 een marinebasis in Tartus. Rusland verzet zich (anno 2011) in de Verenigde Naties tegen sancties tegen het bewind van Bashar al-Assad.

Geschiedenis

Enkele notities om te beginnen:

Toen de [Heer Jezus](#) leerde en wonderen van genezingen verrichtte, ging het gerucht van Hem uit tot in heel Syrië.

Mattheüs 4:24 En het gerucht van Hem ging uit tot in heel Syrië; en zij brachten bij Hem alle lijdenden die bevangen waren
(TELOS)

Saulus van Tarsus, de latere apostel Paulus, kwam door een openbaring van de Heer Jezus op de weg naar Damascus tot bekering. De stad Antiochië in Syrië werd een belangrijke plaats in de christenheid.

1946: Op 17 april komt er een einde aan het Franse mandaat en wordt Syrië onafhankelijk.

1963: De Ba'ath-partij pleegt een staatsgreep.

1967: Tijdens de Zesdaagse oorlog verovert Israël de Golanhoogte op Syrië.

1971: Op 22 febr. wordt Hafiz Al-Assad president

1973: Op 13 maart krijgt Syrië een grondwet.

1976: vertegenwoordigers van de joodse gemeenschap hebben een gesprek met president Hafez al-Assad. In de volgende jaren worden de omstandigheden voor de joden gaandeweg beter.

1973: In oktober doet Syrië een inval in Israël

1982: Bloedige onderdrukking van een opstand in Hama, waarbij 30.000 doden vallen

1991: Syrië keert zich tegen Irak in de Golfoorlog

1992: Eindelijk wordt ook de laatste restrictie voor joden, het verbod op reizen naar Israël, opgeheven. De president staat Joden toe te emigreren naar de Verenigde Staten, maar niet naar Israël.

2000: In juni overlijdt president Hafiz Al-Assad. Zijn zoon Bashar Al-Assad volgt hem op als president. In hetzelfde jaar verlaat de laatste joodse rabbi het land.

2003: Syrië neemt een neutrale positie in tijdens de Irakoerlog. In volgende jaren neemt de druk in buurland Irak op christenen toe, van wie velen uitwijken naar Syrië.

2006: Syrië en Iran sluiten een gezamenlijk defensieverdrag

2007: Op 6 september vernietigt de Israëlische luchtmacht een illegale kernreactor in aanbouw bij al-Kibar in Syrië.

2011: In maart ontbranden, in navolging van volksopstanden elders in de Arabische wereld, ernstige onlusten, uit ongenoegen met het regiem van Assad. Tientallen betogers worden doodgeschoten. In april heft president Assad de noodtoestand na bijna vijftig jaar op. Hij hoopt dat er een eind komt aan protesten tegen zijn bewind. Door de noodtoestand was elke oppositie tegen zijn bewind onmogelijk en mocht er niet worden gedemonstreerd. De onlusten houden echter aan, evenals de bloedige onderdrukking door de Syrische overheid. Duizenden mensen komen om. In november schorst de Arabische Liga Syrië en legt het sancties op.

Christenen vrezen dat het vertrek van Assad de deur opent voor de politieke Islam, met meer verdrukking voor de christenen.

2012: De vorig jaar ontbrande protesten lopen uit op een burgeroorlog. Op 16 februari veroordeelt de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties het geweld („wijdverspreide en systematische schendingen van de mensenrechten”) door de regering van Syrië en vraagt om het aftreden van president Bashar al-Assad. 137 landen stemden voor de resolutie, 12 staten waaronder Rusland, China en Noord-Korea en Venezuela stemden tegen.

Onder druk van de VS en de Arabische Liga verenigen de oppositiegroeperingen zich in november tot de *Nationale Coalitiekrachten van de Syrische Revolutie*. De coalitie streeft naar de omverwerping van het regime van Assad.

Soennitische Arabische landen en het Westen steunen de gewapende opstandelingen met wapens en adviseurs. Rusland, Iran en China steunen het regiem van Assad. Iran heeft eigen strijdkrachten in de burgeroorlog gezonden.

2015: In de 2e helft van het jaar mengt Rusland zich in de strijd met bombardementen gericht op oppositiegroepen. - Inmiddels zijn vier miljoen Syriërs de burgeroorlog in hun land ontvlucht. Meer dan 600.000 van hen zijn in Jordanië gekomen.

Meer informatie

Het *Syrian Arab News Agency* (SANA) is het nationale officiële nieuwsagentschap in Syrië. Het is verbonden met het Ministerie van Informatie en heeft zijn hoofdkantoor in Damascus: www.sana.sy

Over de **christenen** in Syrië: art. [Christianity in Syria](#), artikel op Wikipedia (Engels)

Over de verdrukking van christenen in Syrië bericht [Open Doors](#)

Over de geschiedenis van de **joden** in Syrië, artikel [history of the Jews in Syria](#) op Wikipedia (Engels)

Bronnen

Onder andere:

- Artikel Syrië in Microsoft Encarta Winkler Prins Encyclopedie 2007.
- Remco Andersen, [De laatste joden van Damascus](#), artikel op Trouw.nl, 19 aug. 2010.

Voetnoten

1. ? Aldus de Maronitische aartsbisschop Samir Nassar van Damascus, aangehaald in: [‘Iraakse christenen zorgen voor heropleving van geloof in Syrië’](#), nieuwsbericht op Kerknet.be, 19 maart 2011.

2. ? Open Doors noemt in 2011 op haar website het getal van 1,9 miljoen christenen. Robin de Wever noemt in zijn artikel [Syrische christenen steunen Assad uit angst](#) (Trouw.nl, 1 dec. 2011) het getal van 2,5 miljoen.

3. ?, **4. ?** Robin de Wever, [Syrische christenen steunen Assad uit angst](#), artikel op Trouw.nl, 1 dec. 2011.

5. ?, **6. ?** Remco Andersen, [De laatste joden van Damascus](#), artikel op Trouw.nl, 19 aug. 2010.

7. ? Volgens Remco Andersen, [De laatste joden van Damascus](#) (artikel op Trouw.nl, 19 aug. 2010) ligt het aantal joden dat in Syrië woont niet ver boven de twintig.

8. ? Percentage genoemd door Middenoosten-deskundige Barry Rubin, [Who Will Rule Syria? A detailed Assessment](#), artikel op <http://rubinreports.blogspot.nl>, 12 dec. 2012.